

DEBRUUX JACQUES
KORTRIJKSTRAAT 340
3200 LEUVEN (KESSEL-10)

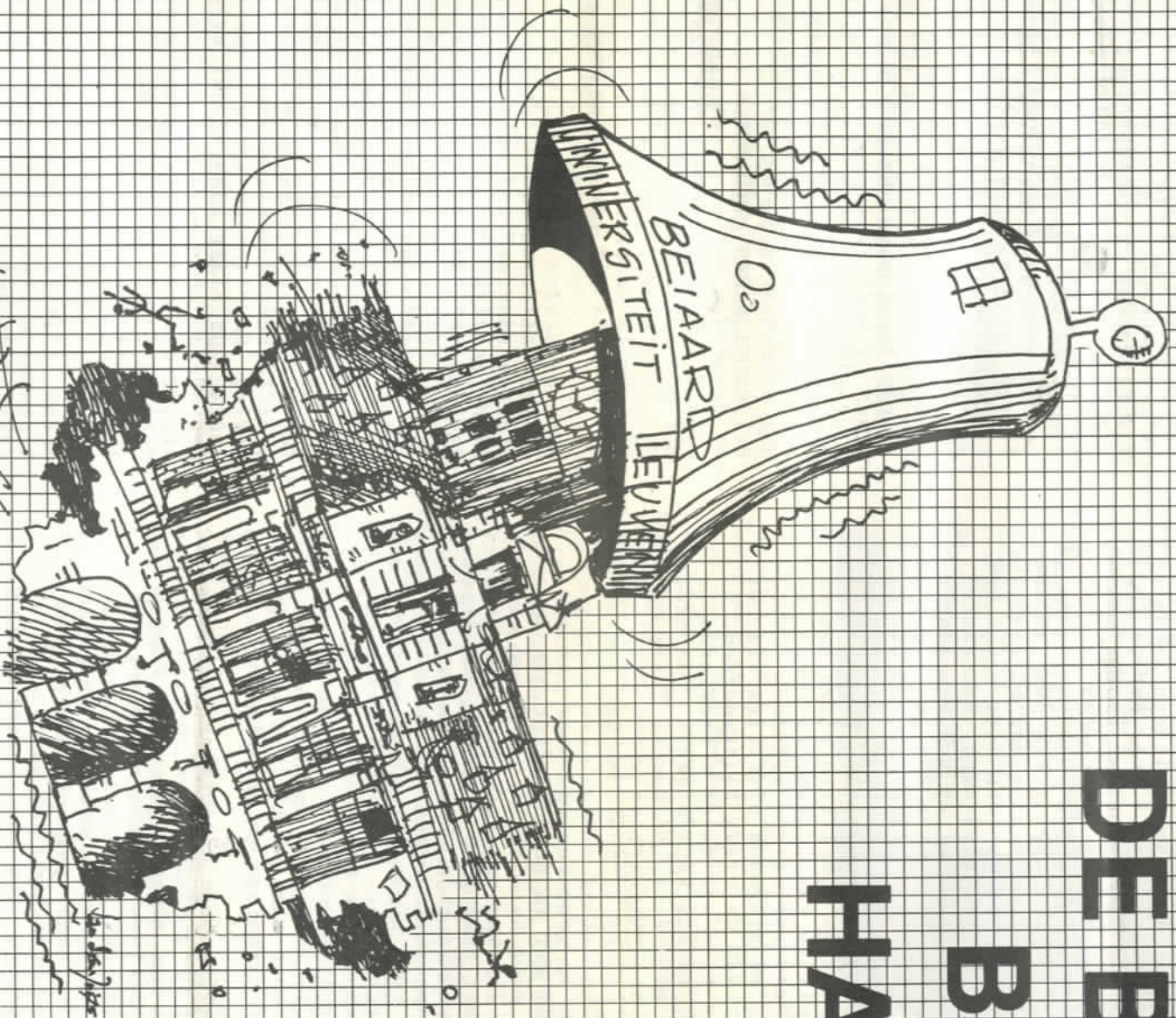
Het Drijflevensvat

JAARGANG 8 MAANDELIJKS | JAN. 1985 NR1 · BLIJDE INKOMSTRAAT 115 LEUVEN 016 / 23 96 92 35 FR

VIA A. MARTENS BLIJDE INKOMSTRAAT 115 LEUVEN

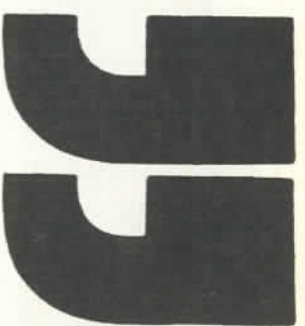
DE BEIARD, BRONZEN, HARTSLAG VAN DE STAD

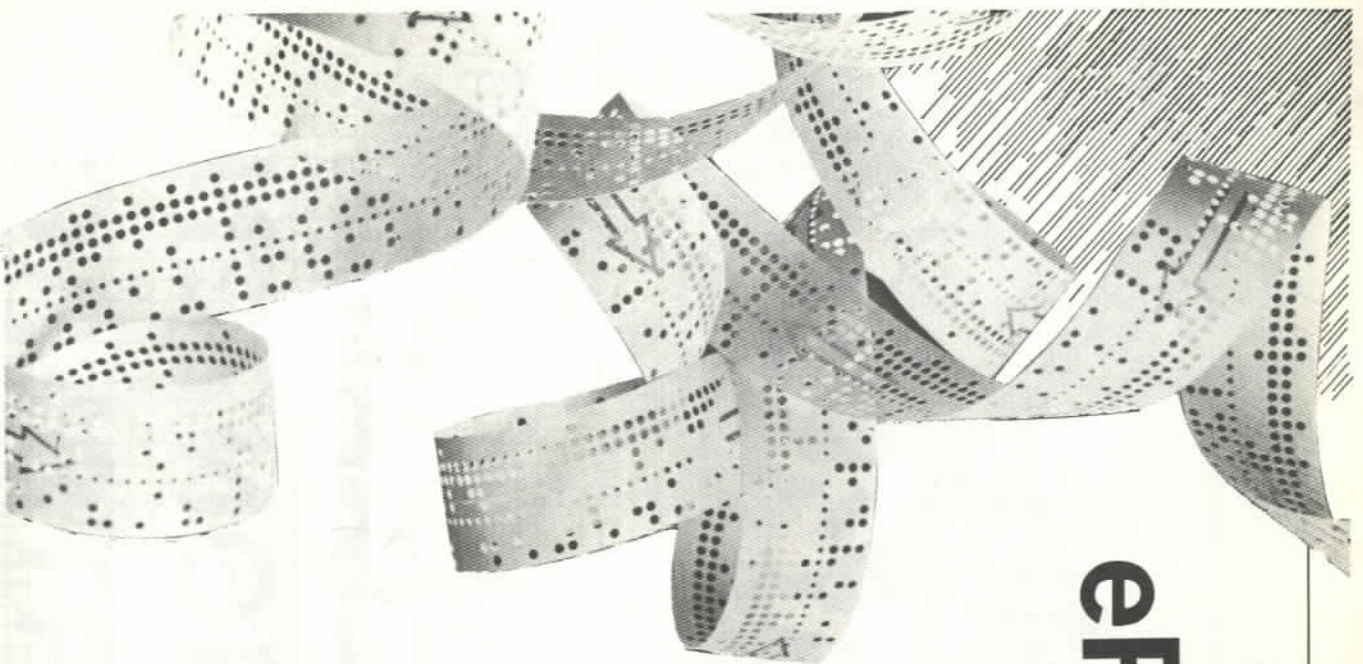
- PUZZELEN AAN THUISLOOSHEID
- LEUVEN, ORANJE EN DE OPSTAND
- BARSTEN IN HET JEUGDPARLEMENT
- O.C.M.W. MOET LEGE ZAKKEN UITLIKKEN

DE KOMPUTIMATIZERING
VAN DEN DOPPER

ERVARINGEN

REDAKTIONeel

ker en sneller oproepen. Dat zei atthans de theorie, en zo bekeken was dit inderdaad een lovenswaardig initiatief. Het is dan ook niet onze bedoeling het project af te breken, maar het lijkt ons toch wel noodzakelijk de aandacht te vestigen op de nadelen en de nevenwerkingen van dit systeem. En alweer zijn het de persoonlijke ervaringen van werklouzen die één en ander aan het licht brengen.

Het is nu al meer dan een jaar geleden dat de RVA opzien baarde met de invoering van het SIMONA-project. Dankzij het in gebruik nemen van computers zou de werkloosheid efficiënter kunnen bestreden worden.

Het selekteren van de geschikte kandidaten voor een bepaalde job wordt gemakkelijker omdat de computer automatisch diegenen eruitpikt die het best aan de gestelde eisen voldoen. Het beheren en bewaren van de informatie over elke werkloze schept ook minder problemen. Men kan nu meer gegevens stockeren en ze gemakkelij-

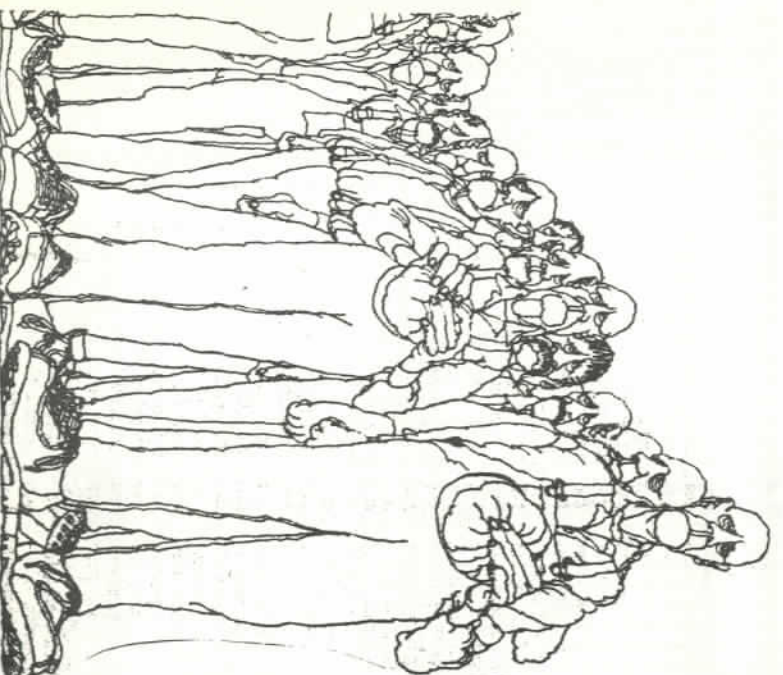
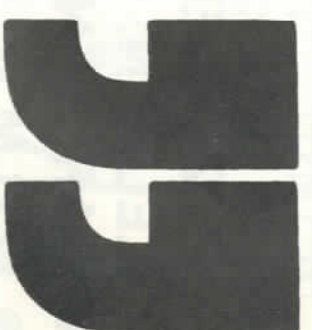
Beste lezer,

1984 was geen goed jaar voor uw Dijelepaard. Ook u hebt noodgedwongen 36 bladzijden ingeleverd. Dit deed ons pijn aan het hart, maar de penibele financiële toestand dwong ons tot bezinning en ingrepen. We hadden dit liever niet op de lezer afgeschoven, maar wilden we overleven konden we niet anders. We nemen ons echter vast voor u in 1985 een volledige jaargang goed gestofdeerde Dijelepaarden aan te bieden. We doen ook een ernstige poging om deze op tijd in uw brievenbus te laten belanden. Toch willen we ook van u een inspanning vragen: Het Dijelepaard staat of valt in grote mate door het aantal abonnees. 500 is een must. Bereken we dit aantal niet, moeten wij helaas de boeken sluiten. U kan dus meewerken door Het Dijelepaard bekend te maken bij uw kennissen. We vermoeden dat er onder hen mensen zijn die bezig zijn met hun stad, met het beleid dat ook hen raakt. Spreek hen aan, geef ze desnoods een Dijelepaard kado. In deze barste winterdagen is dit een welgekomen afwisseling.

Oven de winter gesproken. Niet iedereen zal de sneeuw en de koude prettig vinden. Toch heeft dit weer zijn leerrijke kanten. Zwakke weggebruikers blijven weer lettenlijk in de kou staan. Machines en geld worden massaal ingezet om de weg vrij te maken voor de auto. De voetgangers en fietsers moeten echter halsoverbrekende toeren wathalen om zich veilig naar de plaats van bestemming te begeven. Eenzaamheid en onverschilligheid komen schrijnend tot uiting. Oude mensen sterven van de kou in hun eigen huiskamer, omdat niemand hen hoort. Maar zelfs op straat blijft men onverschillig toekijken terwijl mensen vallen en blijven liggen. Daar heb ik niets mee te maken. Zijn we werkelijk zo afgestompt geraakt?

Gelukkig is er nog Het Dijelepaard om tegen de schenen te trappen. Veel leesgenot ehme...

De redactie.

Hopelijk zijn deze tekortkomingen slechts kinderziekten en wordt er snel een remedie gevonden. Voor ons blijven er echter ook nog een aantal ethische vragen. Eerst en vooral wordt de werkloze verplicht een heleboel persoonlijke gegevens te verstrekken. Dat is op zich misschien niet zo erg maar er is geen enkele zekerheid dat deze informatie alleen voor arbeidsbemiddeling gebruikt worden. Wie garandeert er dat je beroeps- of ander verleden niet voor derden toegankelijk is?

Tot slot vragen we ons af of de computer wel de geschikte weg is voor arbeidsbemiddeling. Het persoonlijk contact tussen werklozen en bemiddelaar wordt tot een minimum herleid. De computer selekteert op technische kwalificaties. Motivatie en persoonlijkheid komen niet aan bod en de bemiddelaar is nu een computerbediende geworden. In plaats van een tussenpersoon. En of dit alles de vertrouwensrelatie tussen de werkloze en de RVA ten goede komt, laten we liever in het midden

WEEK VAN DE JEUGD, JAAR VAN DE JEUGD, EEN JAAR VAN DE JEUGD

Jaar van de jeugd:
om de slappe
lach
van te
krijgen

De week van de jeugd is alleszins niet onopgemerkt voorbij gegaan. De CVP-jongeren gooiden de knuppel in het hoenderhok van de jonge hennem en hansen, ook wel jeugdparlement genoemd. Zij vielen de representativiteit van het jeugdparlement en de subsidieregeling aan. Sloeberzolder en Chiro Don Bosco reageerden met een open brief. Een 10-tal niet-overjarige amadezen, noch potentiële CCC-ers kwamen met een andere jeugdkrant naar voor, naar aanleiding van het jaar van de jeugd.

De frustraties van het Jeugdparlement

Uit deze reacties blijkt al vlug dat er stront aan de knikker van het jeugdparlement zit. De "andere jeugdkrant" vat de frustraties als volgt samen:

- Het jeugdparlement spreekt de jongeren niet aan. Het gaat er stijfjes en formalistisch aan toe, mijlenver van de leefwereld van de jongeren.
- De stedelijke jeugddienst heeft geen middelen en mankracht genoeg om iets te betekenen in een jeugdwell-zijnsheld.
- De jeugdkonsulent, spilfiguur tussen jeugd en beleid, laat het afweten wat betreft de informatiedoorstroming inspraakbegeleiding, minimaal contact met het jeugdwerk, engagement en motivatie.
- Adviezen van het jeugdparlement werden jarenlang systematisch (op enkele belachelijke uitzonderingen na) door het stadsbestuur genegeerd.
- Op vlak van begrotingscijfers voor jeugd heeft Leuven - in verhouding tot haar grootte - al jarenlang de prijs van de jeugdovriendelijkste stad in Vlaanderen, met 0,15 % op de totale begroting.
- Er is in Leuven nooit een beleidsvisie geweest op een jeugdwellzijnsheld. De enige visie die er is: "Hoe en waar kunnen we verder besnoeien zonder overdreven te choqueren?".
- De overheid beslist. De mening van de jongeren hoeft niet te worden gevraagd. Ze hebben er toch geen.

Onevenwichtige vertegenwoordiging?

Ook de CVP-jongeren zijn niet gelukkig met de huidige gang van zaken in

het jeugdparlement, maar hun kritiek heeft niets te maken met het beleid, waar zij zelf trouwens een dikke vinger in de pap hebben, maar richt zich voornamelijk tegen de samenstelling van het jeugdparlement en de subsidieregeling. Die zou in het nadeel spelen van de "katholieke" jeugdverenigingen. In het vast bureau is volgens hen, door interne coöptatie, een meerderheid gevormd door één enkele ideologische strekking. En zoals u reeds kan raden is die niet van katholieke, maar van progressieve strekking, waarin enkele jongsocialisten de toon aangeven. Eind september werden door dit bureau voorstellen gedaan in verband met de begroting voor de jeugddienst. De uitnodigingen voor de algemene vergadering werden slechts enkele dagen voor de samenkomst ontvangen, zodat slechts 14 van de 140 Leuvense jeugdverenigingen aanwezig waren.

Om de vertegenwoordiging evenwichtiger te spreiden, stellen de CVP-jongeren een opdeling van het jeugdparlement voor in werksorten:

1. Jeugdbewegingen (Chiro, Scouts)
2. Jeugdclubs en jeugdatelieriers
3. Speelpleinwerkingen
4. Politieke jongerenorganisaties

Het huidige bureau zou worden afgeschaft, en vervangen door een coördinatiecomité (2 leden voor de jeugdbewegingen en 1 lid per andere werksort); de voorzitter wordt door de algemene vergadering verkozen). Deze manier van samenstelling is blijikbaar geïnspireerd door de samenstelling van de Kultuurraad, en zet het kwantitatieve overwicht van de katholieke organisaties nog eens extra in de verf.

C.V.P.-jongeren klagen subsidieregeling aan

Tweede grote kritiek van de CVP-jongeren was de subsidieregeling. Als voorbeeld van een scheve verdeling werd aangehaald dat Sloeberzolder

5000 Fr. subsidie kreeg, terwijl de chiro van Don Bosco slechts 600 Fr. gekregen heeft. Sloeberzolder en Chiro Don Bosco reageerden hierop met een gezamenlijk schrijven aan de CVP-jongeren. Zij reageerden tegen de lichtzinnige wijze waarmee cijfers uit hun verband werden gerukt, en gebruikt worden om de verenigingen tegen elkaar in het harnas te jagen. Tot nu toe bleef deze brief officieel zonder respons, maar de grote CVP-jeugdvrind Makke Verheyen kon dit schrijven maar moeilijk appreciëren. Het valt te vrezen dat deze onenigheid in de schoot van het jeugdparlement een zware hypothek legt op de mogelijkheden om een aantal eisen hard te maken naar het beleid toe, tijdens het jaar van de jeugd, hoewel er heel wat concrete en minder konkrete eisen leven. Wij citeren uit de (andere) jeugdkrant:

- Dringende uitbreiding van personeel (BTK, DAC)
- Vervanging van de jeugdkonsulent en oprichting van een aparte v.z.w. die de jeugdkonsulent aanwerft en opdrachten geeft. De gemeentelijke v.z.w. bestaat voor de helft uit gemeenteraadsliden en voor de helft uit vertegenwoordigers van het jeugdparlement.
- Uitbouw materiaalendienst.
- Uitbouw infrastructuur: scholieren-centrum ter vervanging van De Zjat en oprichting van een bouwfonds: leningen voor verbouwen, beheer van gemeenschappelijke gebouwen.
- Prioriteiten: kansarm jeugdwerk, jeugdwerkloosheid, schoolmoeheid, aandacht voor niet-georganiseerden.
- Inspraak en participatie:
 - jeugdkonsulent speelt een belangrijke rol en moet dus onafhankelijk zijn
 - jongereninitiatieven moeten gesteund worden (financiëel + materieel) zonder inhoudelijke bemoeiing
 - commissie jeugd moet regelmatig samenkomen

Om al deze eisen waar te maken is er met het huidige tempo waarschijnlijk een eeuw van de jeugd nodig.

LEUVEN, ORANJE EN DE OPSTAND

Van 17 november tot 8 december was in de Universiteitshal in de Naamsestraat een merkwaardige tentoonstelling te bezichtigen, waarin een verband werd gelegd tussen het zestiende eeuwse Leuven, prins Willem van Oranje en de Opstand in de Nederlanden.

Aanleiding tot deze tentoonstelling was de vierhonderdste verjaardag van de dood van Willem van Oranje, een feit dat in Nederland en Vlaanderen onder andere herdacht werd met de uitzending van een groots opgezet televisiefeuilleton. De tentoonstelling te Leuven knoopte aan bij een hele reeks belangrijke tentoonstellingen, die in de loop van 1984 rond de Nederlandse "vader des vaderlands" werden opgezet; o.a. te Delft (waar Willem vermoord werd) en te Brussel.

Wie ook maar een beetje thuis is in de geschiedenis van de 16de eeuw weet dat de naam Leuven niet zo gemakkelijk te verbinden is met de figuur van Willem van Oranje. Leuven heeft namelijk in het hele konflikt nooit in de frontlinie geleefd. Het bleef zelf gespaard van de Beeldenstorm en van andere verwoestingen en plunderingen.

**Leuven en Oranje:
meerdere raakpunten**

Voor meer duidelijkheid gingen we te rade bij *Gustaaf Janssens*, die samen met *Jan Roegiers* de tentoonstelling samenstelde. Deze nog vrij

jonge historicus werkte o.a. mee als adviseur aan het televisiefeuilleton over Willem van Oranje, dat begin 1984 werd uitgezonden op de BRT. (Over de historische authenticiteit in het feuilleton kan hij trouwens boeiende verhalen vertellen, maar daarover verder meer.)

Tussen Leuven en Oranje zijn drie dramatische raakpunten te vinden, waar rond ook een deel van de tentoonstelling werd opgebouwd. Eerst en vooral is er de zoon van de prins, Filips-Willem, die in 1568 op bevel van de Spaanse koning Filips II, gevangen genomen werd te Leuven, waar hij toen studeerde. Vier jaar later valt Willem van Oranje vanuit Duitsland de Nederlanden binnen. Ook Leuven wordt belegerd. Stad en Universiteit kopen dan de belegering af (een veel voorkomende praktijk in die tijd) voor de ronde som van 16.000 gulden. Dat moet toen een heel bedrag geweest zijn en het geeft ook wel een idee van de muntontwaardiging. Een derde raakpunt is de theologische fakulteit van de Leuvense Alma Mater, in die tijd de grootste der Nederlanden. De Leuvense theologen waren toen belangrijke en invloedrijke personen, die ook niet vies waren van een spelletje politiek. In 1573 bijvoorbeeld vroegen zij aan de Spaanse koning om de hertog van Alva terug naar de Nederlanden te sturen. Alva herinneren we ons uit de geschiedenisboekjes als een van de meest bloedorstige heersers, die onze gewesten ooit heeft geteisterd. In werkelijkheid was hij een veel gematigder en menselijker figuur, echter in de eerste plaats een militair. Hij was een typische man van zijn tijd, streng katholiek en onvoorwaardelijk trouw aan zijn vorst. Op die manier werd hij ook getypeerd in het televisiefeuilleton en het beeld dat we daar krijgen stemt vrij goed overeen met de historische werkelijkheid.

Twee mappen voor het onderwijs

Ter gelegenheid van de tentoonstelling werden ook twee mappen samenesteld, die kunnen gebruikt worden bij het geschiedenisonderricht in het middelbaar onderwijs. Ze behandelen de geschiedenis van de Nederlanden van 1515 (troonsbestijging van Keizer Karel V) tot 1648 (Vrede van Munster - definitieve scheiding der Nederlanden). Een eerste map is bestemd voor de leerlingen. Ze is zo opgesteld dat men telkens eerst een bekende historische schets krijgt van de politieke en sociale evolutie over een korte periode. Daarna komt een uittreksel uit een historisch document (verdrag, brief, boek), een kaart of een afbeelding (spotprent, tekening of ets). Tenslotte krijgt de leerling een opdracht die toelaat na te gaan of hij/zij het deeltje wel begrijpt.

De tweede map is bestemd voor de leerkrachten. Hierin krijgt de leraar de nodige documentatie om de documenten uit de leerlingenmap in te leiden en om de opdrachten te kunnen opvolgen.

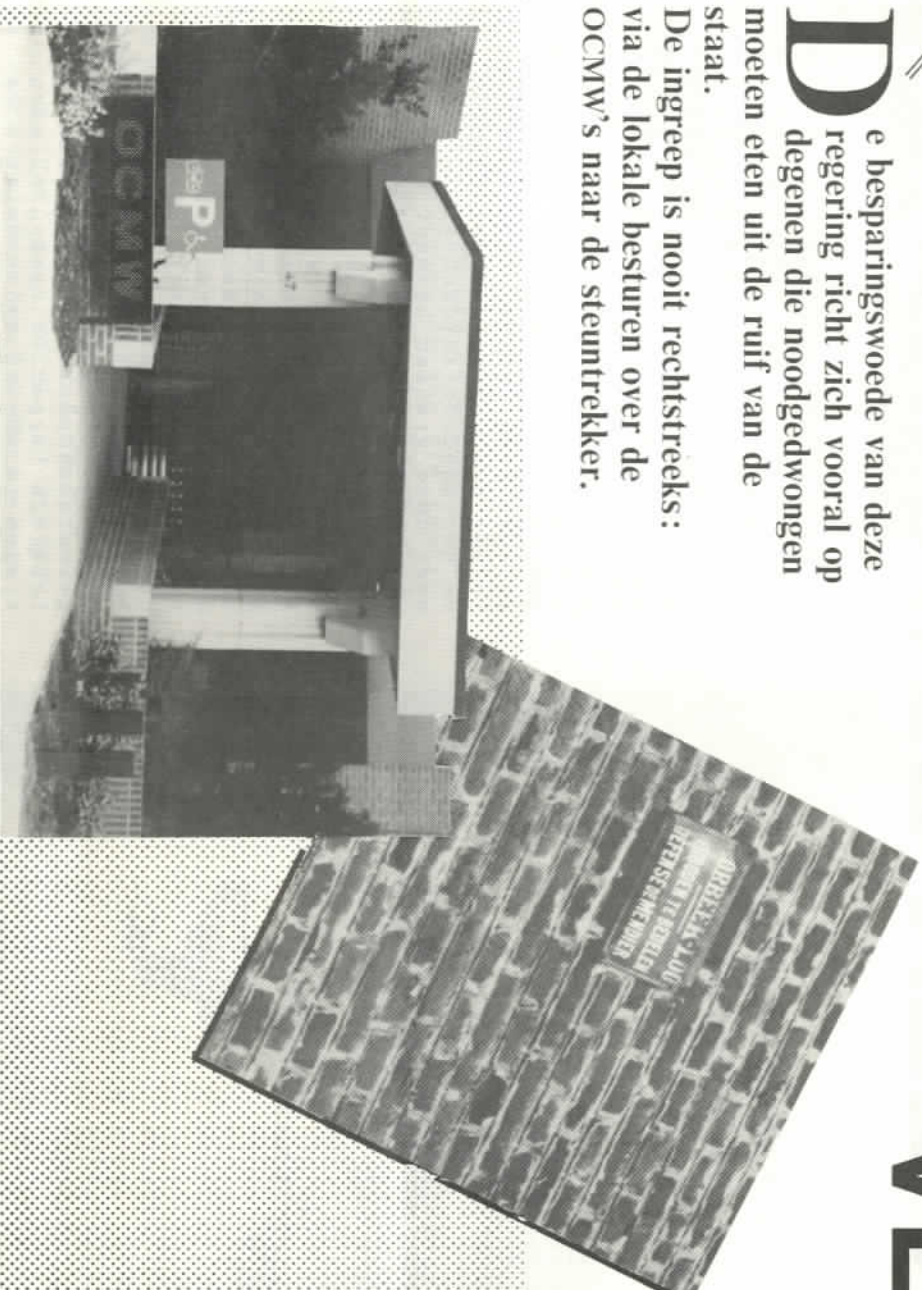
Deze mappen zijn werkelijk "gesneden brood" voor elke leerkracht, die een stuk van zijn kostbare lesurenpakket wil besteden aan deze uitzonderlijk belangrijke periode uit onze geschiedenis. Ze werden samengesteld door Willy Dupon, Jef Schoenaerts en Mieke Van der Haegen van het Centrum voor de Aggregatie van de Fakulteit Letteren en Wijsbegeerte. Ze zijn verkrijgbaar op het Centrum Bijde Inkomststraat 21 (1ste verd.). Prijs : 50 F per map.

O.C.M.W. VORDERT BIJSTAND TERUG VAN VERWANTEN

De besparingswoede van deze regering richt zich vooral op degenen die noodgedwongen moeten eten uit de ruif van de staat.

De ingreep is nooit rechtstreeks: via de lokale besturen over de OCMW's naar de steuntrekker.

mensen in aanmerking komen voor terugvordering. Nog geen 25 % van de dossiers. Op de 655 begunstigen die in 1983 het bestaansminimum ontvingen, zijn dit er toch 163. De beslissing van de raad tot terugvordering hangt nogal af van het aantal aanvragen voor bestaansminimum per vergadering. Zijn er dit veel dan zal men snel beslissen tot terugvordering. Ook cliënten van JAC en het vluchthuis vallen systematisch uit de boot, gezegd omdat ze weigeren hun adres bekend te maken, wat volgens het K.B. een billijkheidsreëlen is om niet terug te vorderen.

Terug naar de armenzorg

Men beweert dat het K.B. 244 geen reële effecten zal hebben, aangezien slechts in een paar gevallen kan overgegaan worden tot terugvordering. De schrik zit er anders wel in bij de mensen. Ook al zitten ze financieel in de modder, ze zullen geen beroep doen op het bestaansminimum. Ze krepereen nog liever dan hun aanvragen te belasten met terugvordering. Het K.B. mist bijgevolg zijn doel niet: het OCMW gaat terug naar zijn status van armenzorg. Alleen het "uitschot" komt nog aankloppen. De wet van '76 die de C.O.O.'s omvormde tot Centra voor Maatschappelijk Welzijn is daarmee terug achterhaald. De autonomie van de OCMW's wordt aan banden gelegd. Dit geldt trouwens voor alle ondergeschikte besturen. Zij die het dichtst bij de mensen zitten krijgen de minste manoeuvreerruimte. Het menselijk contact moet uitgebannen worden, want *dát* kost te veel.

Terugvordering: van mogelijkheid naar plicht

Sinds '76 konden de OCMW's eventueel het bestaansminimum en de steun terugvorderen van de naastbestaanden.

Daarvoor diende echter een gemotiveerd verslag opgemaakt te worden. Het KB 244 draait dit nu om: de terugvordering wordt *verplicht* en indien men dit niet doet, zal men zich daarvoor moeten verantwoorden. *Men moet toch het geld halen waar het zit.* Slechts 2 redenen kunnen ingeroepen worden: billijkheid, wat dit ook moge zijn, en efficiëntie, het sap is de kool niet waard.

Het O.C.M.W.-Leuven

Leuven besliste alleen terug te vorderen bij de verwanten in eerste lijn: man of vrouw, de ouders en de kinderen. Er wordt een percentageformule met 2 niveau's gehanteerd: 10 % tussen 304.767 en 720.000 en 20 % boven 720.000 netto belastbaar inkomen. Het onderzoek naar de onderhoudsplichtigen gebeurt schriftelijk. Indien er geen reactie komt, gaat men persoonlijk op controle om het aanslagbiljet van de belastingen op te halen.

Dit brengt nogal wat irritatie teweeg bij de verbaasde ontvangers van dergelijke brief. Men beweert wel dat slechts weinig

Het KB heeft ook, althans voor Leuven, zijn positieve kant. Het maakt het overleg tussen OCMW en gemeentebestuur verplicht. Weliswaar een grote stap voorwaarts, want het OCMW - Leuven is altijd al een gesloten boek geweest. De idee is echter ingegeven uit besparingsoverwegingen. Een OCMW dat het bestaansminimum en de steun niet terugvordert, zal moeten afzien van de 50 % subsidiëring vanwege de nationale overheid. Een bestaansmiddelenonderzoek bij de naastbestaanden wordt verplicht. *De sociale dienst wordt omgebouwd tot poempakkers en controleurs.*

De terugvordering bestaat erin dat het OCMW het bestaansminimum moet gaan verhalen op de familieleden en dit tot in de 2de graad: schoonouders, schoonkinderen. De familie wordt terug de drager van alle lasten. Het *Andúvidu* telt niet meer! Indien men echter niet meer dan 304.767 Frank belastbaar inkomen heeft, zal het OCMW zo mild zijn niets terug te vorderen. Een lijk mag men niet meer beroven.....

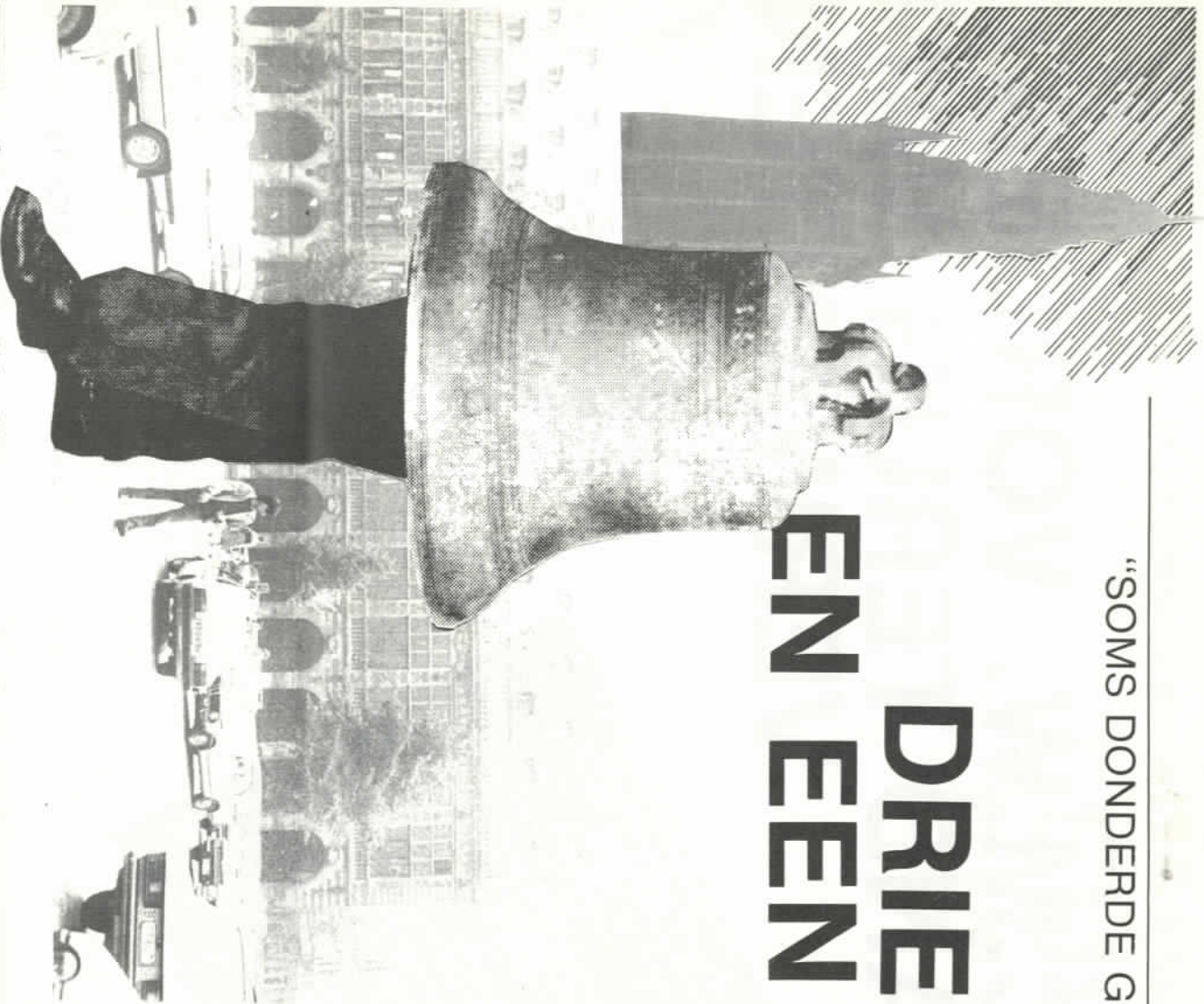
Armoede in leuven ?

Armoede in de welvaartsstaat? De nieuwe armoede, verborgen armoede, honger en ellende staan door de aanhoudende vrieskou weer centraal in de nieuwsberichtgeving. Ook het Dilepaard wil op zoek gaan naar de oorzaken en de gevolgen van armoede in Groot-Leuven. In het nummer 4 van de 8° jaargang verschijnt een uitgebreid dossier.

Wie ons tips kan geven, wie wenst mee te werken, wie waardevolle informatie heeft van welke aard dan ook kan steeds een seintje geven op het nr. 016/239296 of loop eens langs op het redactieadres Blijde Inkomststraat 115 te Leuven.

"SOMS DONDERDE GEWOON EEN KLEPEL DE DIEPERIK IN"

OVER DRIE BEJAARDEN EEN EEN BEJAARDIER

Twehonderd jaar Matthias Vandengheyn. Een bekende Leuenaar die zowat de

toemalige populaire volksmuzikant moet geweest zijn. Stadsbeiaardier en organist, gerenommeerd om het schrijven van de eerste echte stukken voor beiaard.

In samenwerking met initiatiefnemer G. Huybens en ten voordele van VZW Oostrem werd een plaat opgenomen met preludes van Vandengheyn, en een selectie van 2 tijdsgenoten J.J. Robson en W.G. Kennis. Voor ons een reden om een bezoek te brengen aan 1 van de 3 Leuense beiaarden. Wij hadden een losse babbel met R. Vansteenweghen, stads- en universiteitsbeiaardier.

Vrijdagavond. Terwijl stipt om 15 u. 59 het automatisch carillon de voor-
slagen ter aankondiging van het uur speelt, sta ik aan de linkeringang van de universiteitsbibliotheek. Een ijskoude wind jaagt door de Bijde Inkomststraat, studenten rennen richting station in lange jassen met opgezette kragen. Ergens achter het park zakt de zon in een gloed van fel brandende herfstkleuren.
Vanop het Laduuzeplein nadert een man. Ik herken hem meteen: ouder dan op de foto uit het archief, ronder gezicht, sigaretje, akentas... een bezadigd man die ongestoord zijn gang gaat. Vlug handen schudden, naar binnen, uit de wind; trappen op, lift in, uit, links van de grote trappenzaal door een klein deurtje met dubbel slot, langs de gekapitonneerde stenen slakkehuisstrap door het schemerdonker tot aan de nok van

de bibliotheek, en dan de ijzere wenteltrap tot bij de basklokken. Zomaar eventjes 7 ton gegoten koper en tin in de grootste. Een klepel waarmee huizen geraamd kunnen worden, een klank die je haast wild vluchtend over de ballustrade zou jagen, maar zuiver en krachtig...

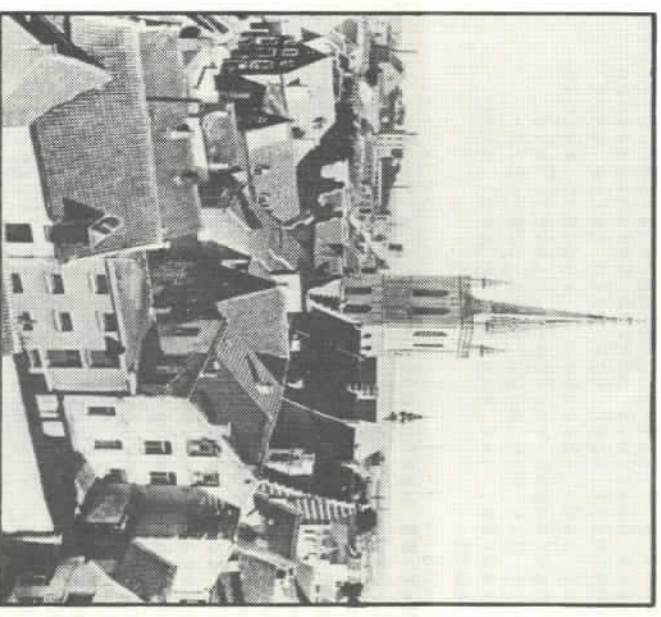
Vanop de uitkijk, noordwaards, de spitse Sint Pieterstoren, beiaard nummer 2. In een erbarmelijke straat, laat ik mij vertellen, de roest valt er zo onderuit. Neen, nog niet zo erg als in Antwerpen, daar donderde soms gewoon een klepel de dieperik in, midden in een concert. Daar zit je dan mooi, alsof je een pint zonder schuim serveert. Waardeloos gewoon, en gevaarlijk bovendien...

Rechts de witte Sint Geertruitoren, rank en fijn gebouwd. Maakt indruk. Binnenin 49 klokken, waaronder ettelijke van vader Vandengheyn, zowat 200 jaar oud. Prachtige malse klank, puur vakmanschap. Zo worden ze niet meer gemaakt. En dan volgt een puur musicologisch hoofdstuk, waarin sprake is van noten, tonen, tertsen, negenden, cis-en etc. etc. Het komt erop neer dat de klokken tegenwoordig zo klankperfekt zijn, dat hun klank de volheid en molligheid kwijft is: te scherp, te helder, te zuiver.

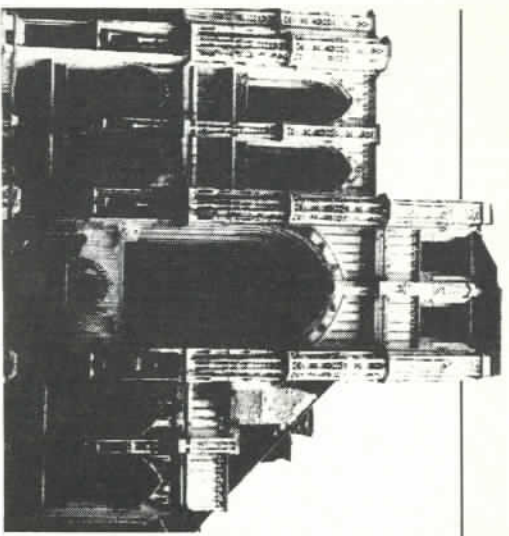
In de perfect achthoekige zaal boven het basgedeelte en onder het zopas gerestaureerde supercarillon van 63 klokken, staat het klavier: massief eik, oerdegelijke structuur, en - zoals alle goede dingen - van een verbluffende eenvoud. De troon van de meester i Van hieruit strooiden generaties beiaardiers muziek uit over het volk. En het moet een razend populair instrument geweest zijn: markten, kermissen, bedevaarten, feesten, dansen... Het gebelert galmdde de toren uit tot algemene vreugde, en weerklonk tot ver over de stadswaaien. Vroeger was de beiaard een echt deel van het stads- en dorpsleven. De hartslag van de stad. Dat is nu veranderd: de beiaard is niet meer nodig om muziek te maken of festiviteiten in te zetten.

In de V.S. zit de beiaard echter wäl serieus in de lift - een spectaculaire opgang. Men bouwt er nu afzonderlijke klokkatoren voor beiaard, nieuwbouw, supermodern, met grote open ruimte - 3000 zitplaatsen - en parkeer ruimte, enzoverder. Het is tot een concertinstrument aan het evolueren. Hier is het nog meer een volksgebeuren: de beiaard als tijdsduider, of voor bepaalde plechtige gelegenheden. Een zondagsinstrument. Er zit nog wel voldoende dynamiek in: De Mechelse Beiaardschool is tot ver over onze grenzen bekend. Er worden weer stukken voor beiaard gekomponneerd, er zijn concerten...

Toch zijn er heel wat beiaarden aan restauratie toe, en is de laatste (1) Belgische klokkengieter 3 jaar geleden overkop gegaan. Daar waar in onze streken de beiaard zijn opgang en succes kende, wordt het klokkenspel nu stiefmoederlijk behandeld. Het is ondermeer slechts dankzij Amerikaans initiatief en steun dat de universiteitsbeiaard zo degelijk gerestaureerd is. Voor de Sint Pieterskerk liggen de restauratieaanvragen in één of ander duister kabinet, nog onaangevoerd. Het kost ons nogal wat moeite om ons eigen kultureel erfgoed te onderhouden. De Sint Geertruibeaard is in de jaren 70-71 gerestaureerd geweest, maar er wordt niet veel op gespeeld. De parochie heeft er het geld niet voor. Nochtans is het een instrument met prachtige, volle klanken. Het grootste deel ervan bestaat uit oude klokken, die nog met ambachtelijk kunstenaarschap zijn gegoten, warmer van toon dan de huidige elektro-nisch gestemde klokken. Nu ja...

Of stadsbeiaardiers er wat aan verdienen? Nauwelijks, het is een bijverdienste. Hier in Leuven valt dat wel mee, maar dat is eerder uitzonderlijk. Het is natuurlijk ook het plezier om beiaard te kunnen spelen. Maar toch: je hebt een enorm groot publiek, en tegelijk is het alsof je thuis op het oefenklavier aan het spelen bent. Sommige mensen kennen

mij echter wel, en na het concert komen ze dan met complimenten van dat was toch een schoon stuk. Nu, dat doet goed, hé.

Dat is wel anders bij de zomerconcerten, wanneer er gastbezoekers mee komen optreden: luisteraars op alle kaffeeterrassen van het Hooverplein, of de parking van Letteren en Wijsbegeerte als luisterplaats. Dan krijg je onmiddellijke respons op je spel. Mensen blijven, aplaudisseren, installeren zich op de overbevolkte kaffeeterrasjes. De kafeebazen zullen er wel flink aan verdienen ook. Er bestaat plannen om van die zomerconcerten een traditie te maken, zoals nu het geval is in Antwerpen en Mechelen. Nu, dat is al een flinke stap voorwaarts.

Het is donker geworden, krachtige spots werpen een verblindend licht op het klokkenspel, zodat het lijkt alsof de toren in lichterlaaie staat. Langs een stalen ladder verdwijn ik in het hart van de beiaard. Een schitterend festijn van massa's glinsterende bronsgele klokken, blinkend staalraad, klepels, hamertjes, ballen, stutten, smeervetten en die penetrante geur van pasbewerkte metalen - "Gekwulde stukjes ijzerwikkels liggen bij hoopjes op de vloer van het broekelig hete atelier waar vahddige handen met ambachtelijke precieze overgeleevde kennis doen gelden.

Om 17 uur precies schakelt Vansteenweghen de klok in die het uurlidmechanisme gedurende het hele concert moet stilleggen. Jas uit, mouwen opstropen, een pinkbeschermer aan de rechterhand, partituren, ik haal het fotoapparaat boven, een paar opwarmingsaanslagen, en dan... Rubenslled en Beiaardlled van P. Benoit, een klassiek openingsnummer.

In de klokketoren bewegen wippende hefboomen, mechanische onderdelen tikken houterig op en neer als in een versleten Charlie Chaplinprent. Het is een oorverdovend en chaotisch spektakel, dat verwonderlijk aan een afgewerkt geheel vorm geeft. Bewerkingen voor beiaard van Schubert, Mozart, klassieke volksliederen, thema's met variaties...

Ik blader het gastenboek door, met talrijke dankwoorden van bezoekers, internationale appreciatie, Polen, Duitsers, Japanners, Marokkanen, Amerikanen, Arabieren... Ja, de beiaard gaat nog een zekere toekomst tegemoet.

70 meter lager draait het stadsleven op volle toeren. De nittocht van studenten, weekendinkopen, burelen sluiten. Snel naar de parking, wachten op de bus... Een vrachtwagen schakelt zissend naar tweede, en boven het geraas van de vrijdagavonddrukke klinkt de beiaard, krachtig, vol, melodieus, feestelijk zelfs... Een voetganger staat stil, hoofd omhoog, luisterend.

Beiaardconcerten:

In de Sint Pieterskerk:

elke zondag van 12 tot 13 uur.

In de Universiteitsbibliotheek:

elke vrijdag om 17 uur

Voor inlichtingen en beiaardbezoeken:
R. Vansteenweghen, Unief

123456789101112131 LEUVEN IN C I J F E R S

■ Hoeveel vuil produceerden de Leuvenaars in 1983?

gewoon huisvuil:	16.037.760 Kg.
grof huisvuil:	15.586.180 Kg.
papier en karton:	948.200 Kg.
glas:	1.111.970 Kg.
beer:	24.770 Kg.

■ bouwvergunningen

nieuwe vergunningen:	515
nieuwe woningen:	89
appartementengebouwen:	0
studentenkamers/studio:	1
industrie:	19
verbouwing:	293
tuinhuisjes etc:	81
slopen:	24
slopen krotwoning:	11
parkeerplaatsen:	13
garages:	43

■ Bevolking

mannen: 40.920	vreemdelingen: 4334
vrouwen: 43.988	(104 nationaliteiten)
totaal: 84.908	Belgen: 80.668
kiezers: 64.714	
geboorten:	
mannen: 651	
vrouwen: 575	
overlijdens: 988	
saldo: + 356	

■ migratie

binnen deelgemeenten:	10.259
inwijkingen:	4.715
uitwijkingen:	5.231
migratiesaldo:	- 516

■ de oudste Leuenaar

Op 1 januari 1984 was de oudste Leuenaar geboren in 1878, of uitgedrukt in cijfers 105 jaar.

■ burgerlijke stand

huwelijken:	566
echtscheidingen:	161
erkenningen:	85
adopties:	28
ontkenning van vaderschap:	17

■ Verbruik gas - elektriciteit - water

elektriciteit laagspanning:	124.574.962 KWh.
(3.136 KWh/kliënt)	
openbare verlichting:	3.955.934 KWh.
gas:	2.164.967 G.J.
(75,43 G.J./klient)	
water:	5.511.968 m ³
(194 m ³ /klient)	

■ eindafrekeningen

nieuwbouw stedelijk conservatorium: 113 miljoen
 restauratie stadhuys: 39,5 miljoen
 aanpassing ruimte onder sporthal: 10,3 miljoen
 vernieuwing elektrische en mechanische
 uitrusting van de stadsschouwburg: 4,5 miljoen

■ Stadspersoneel

vast benoemd: 821
 niet vast benoemd: 59
 gelegenheidspersoneel: 38
 tewerkgestelde werkllozen: 82
 totaal: 1000
 (of -10 t.o.v. 1982)

■ Reizigersverkeer NMBS

vertrekstation:
 Leuven: 5.064.876
 Heverlee: 153.788
 Wijgmaal: 82.134
 Aankomststation:
 Leuven: 5.090.955
 Heverlee: 148.824
 Wijgmaal: 81.365

■ Inventaris voedingszaken

Cafés - bars - cafetaria's: 396
 restaurants - fitturen -
 traiteurs: 180
 bakkerijen: 119
 beenhouwerijen + wild/gevo-
 gelte: 111
 algemene voeding/ grootwa-
 renhuizen: 155

■ Politie misdaden

aanranding op de eerbaarheid: 34
 diefstallen: 4040
 dieren gedood door roofdier: 1
 exhibitionisme: 14
 moeskopperij: 5
 poging tot zelfmoord: 22
 studentenstaking: 0
 verkeersongevallen met doden: 6
 gekwetsten: 624
 dronkenschap: 102
 zelfmoord: stoffelijke schade: 1359
 28

overtredingen gemeentereglement

geblaf van honden: 2
 gewaterd op de openbare weg: 4

overtredingen verkeer-wegkode

verboden richting: 2032
 parkeerverbod: 3451
 door rood licht gereden: 608

■ Brandweer

branden: 283
 loos en vals alarm: 50
 rampenvertrek: 67
 ziekenwagen: 1.916
 diversen: 1.566

■ 136.000 bloemen en planten

In de serres en kwekerij werden er
 136.000 bloemen en planten van ver-
 schillende soorten gekweekt om de
 lente- en herfstbloemperken en
 begrafaflaatsen te beplanten.

Een zakje kolen uit leuven voor de ijzeren lady

Op zaterdag, 15 december kon je het meemaken in de Leuvense post. Kort voor sluitingstijd werd naar de Britse eerste minister een aangetekende brief verzonden door een ploeg van het ACV-verbond Leuven.

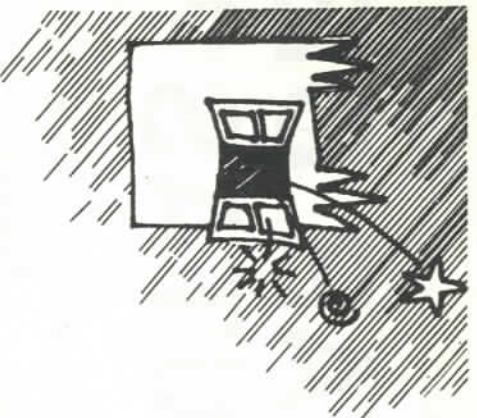
In Leuven zijn menige zakjes kolen van 20 Fr. en 50 Fr. verkocht als steun voor de Britse mijnwerkers. Het ging om (Kempense ij) kolen in kleine plasticzakjes. Ze werden in de maanden november en december aan de man (en vrouw) gebracht op de markten. Die zaak, samen met geldomhalingen, bracht centen op. Dat geld, samengevoegd met de opbrengst van Limburg en Turnhout, was de week tevoren in Kent afgegeven. Die opdracht werd uitgevoerd door twee Leuvense "jonge jndken" en zes anderen van Limburg en Turnhout.

Een grote som geld stortten-zelfs op de rekening van een individuele mijnwerker- was uit den boze. De gelden van de Britse mijnwerkersbond zijn al al aangeslagen en voor grote giften aan mijnwerkers heeft de ijzeren madame nu het bankgeheim opgeheven. Vandaar de noodzaak om contant te betalen en voor het geval van controle aan de grens een gemeenschappelijk (voor de grenspolitie, onschuldig) smoesje te verzinnen. Zij zouden zich vermommen als een bende jongelingen met veel cash-geld in de valiezen, "om in Londen de bloemestjes eens buiten te zetten."

Zo kon het dat 1300 kindereeneen check van 8 pounds (=600 BF) als eindejaarsgeschenk kregen. Dat dit de bestemming van het ingezamelde geld zou zijn was met bezoeke mijnwerkers beslist. Zij vroegen echter ook om, naast solidariteitsacties, eveneens plitieke acties te voeren.

Vandaar het opzet van 15 december om Margareth Thatcher te laten weten dat de Britse mijnwerkers niet alleen staan in hun reeds 9 maanden oude strijd tegen haar, die 20.000 jobs opoffert aan de belangen van privé-ondernemingen. Met die ondernemers wil de Britse premier de sector "modernizeren", lees werknemers uitschakelen en door machines vervangen en de kernenergie bevorderen. Hoe het Leuvens initiatief de dame is bevalen weten ze op het AGV niet. Misschien hadden ze in haar omgeving wel even schrik: het pakje had wel wat weg van een bom-brief!

ERGERNIS TROEF

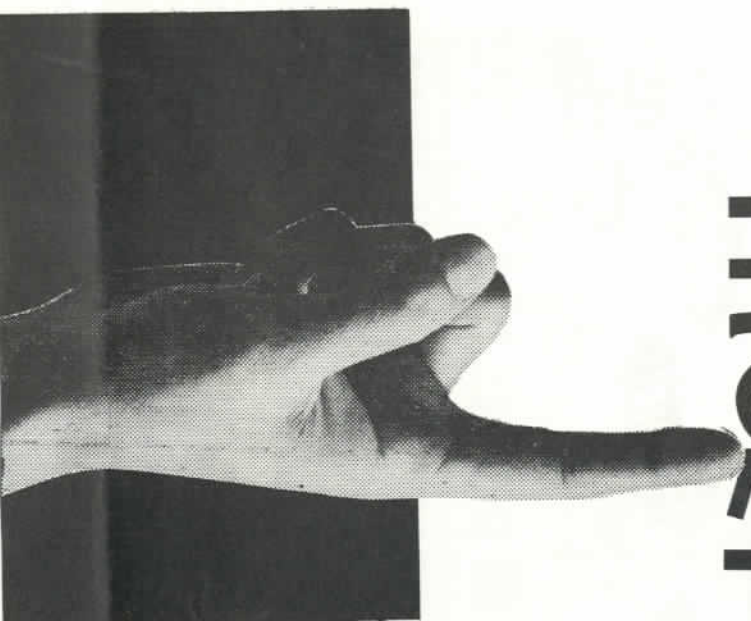
De Heer Pierco stal de show door de originele wijze waarop hij binnenkwam. Als voorbeeldige schepen van sport, oefent hij zich in het langlaufen, dit met het oog op de komende winterspelen. Met andere woorden, hij hinkt op een gebroken voet en verplaatst zich met krukken.

wegwezen: wegenwerken

Voor de bewoners van de Holsbeekse- en IJselesteenweg is het misschien interessant om weten dat de eindafrekening van de verbredingswerken aan hun straat 57.329.963 Fr. bedraagt en goedgekeurd werd. Uit een rondvraag is echter gebleken dat een meerderheid (90 % !) was voor het behouden van het vroegere systeem. Zij zijn niet helemaal tevreden over de huidige verkeersregeling. Zij geraken er nog steeds niet goed wijs uit, vandaar de vele overtreddingen, zo weet Van Mellaert uit een brief, hem bezorgd door die bewoners. Burgemeester Vansina repliceert dat het plots vanzelf gaat als er politie verschijnt. Desondanks wil hij rekening houden met de vraag van 50 kinderen, gesteund door hun ouders, om opnieuw tweerichting in te voeren. Maar dan enkel in het stuk van de Bergstraat. Voor de Wilselsesteenweg wordt een oplossing gezocht door het afbreken van de kleine ondiepe huisjes, en de vrijgekomen gronden opnieuw te verkavelen. Zo kan men de straat een maximale wegbreedte geven, wat overblijft is voor het aanleggen van voetpaden. Voor dubbelverkeer blijft ze echter te smal. Voor de tip van Van Mellaert om invoegstroken in te lassen, is hij niet warm te krijgen. In verband met de verbeteringswerken aan de ziekelingenstraat en de Zavelberg, waarvan de summier raming bijna 26 miljoen bedraagt, stelde Buysse voor om een systeem uit te werken voor regelmatige controle op de toestand van de wegen. Indien men onmiddellijk maatregelen kan treffen zou men veel kosten kunnen besparen. Nu heeft men gewacht tot een bewoner de onhoudbare toestand kwam melden, en moet de straat heraangelegd worden, omdat de beschadigingen te groot zijn. In de Redingenstraat zullen de bewoners moeten wachten tot de collectoren aangelegd zijn om op een convenantele manier over de straat te kunnen gaan.

Komplexen over het Ymeriakomplex

Onderhand is het voor meniggen reeds duidelijk dat de oprichting van het Ymeriakomplex 1 grote klucht is. Zo merkt Anthoon terecht op dat in het lastenconhier betreffende de concessie tot uitbating van de cafetaria, verschillende onnauwkeurigheden opgenomen zijn. Alhoewel er uitdrukkelijk wordt gesteld dat de vergunninghouders géén ambtenaren zijn en geen enkele administratieve bevoegdheid

hebben, wordt hen verplicht een bewijs van Belgische nationaliteit voor te leggen. Geeraerts heeft bezwaren tegen het feit dat een inrichtende vereniging een akkoord moet sluiten met de konsessiehouder, en dit onder bepaalde voorwaarden (die door geen enkele vereniging gekend zijn). De huur van de zaal, voor een bal bv., is reeds zeer hoog. Als men nu nog gaat snoelen op de tap, dan is het helemaal niet meer mogelijk voor de verenigingen om aan hun trekken te komen.

Leven in de slachterij

Ook het slachthuis is zo'n zorgenkind. Buysse acht het hele project fel overdreven. Men streeft naar Amerikaanse normen, zodat men de vergunning kan bekomen om vlees uit te voeren naar verschillende Nato-landen. Hiervoor zou het slachten van 35.000 kalveren en 40.000 runderen nodig zijn, wat zowel voor de onmiddellijke omgeving als voor de dieren zelf nadelig uitvalt. Hiertegen verzetten de groentjes zich, zelfs als die slachtpartij 1000 arbeidsplaatsen meer zou opleveren.

Tot de ingebruikname van de nieuwbouw, blijft het huidige slachthuis in handen van de v.z.w. Leuvense Vleesgrossiers, en dit, dixit van Mellaert, onder zeer gunstige voorwaarden. Er wordt namelijk geen huur gevraagd voor het gebouw, machines enz. Verder lopen de schulden op tot 4 miljoen (o.a. te korten in pensioenbijdragen, afbetaling van materiaal etc.). Hiervan wordt de v.z.w. vrijgesteld. Toch vindt schepen Anclaux dit niet uitzonderlijk. Investerings i.v.m. slijtage, en om te

voldoen aan de voorwaarden, gesteld door de E.F.G. zijn ten laste van de v.z.w. Men kan die mensen niet het mes op de keel zetten. Indien de stad in de loop van 85 het slachthuis zou sluiten, zou het jammer zijn zo'n mooi gebouw te laten leegstaan en verkommeren.

Wel en "W" van het O.C.M.W.

Wat ook jammer gevonden wordt door Nicole Delbecque: er loopt iets fundamenteel fout in de begroting van het OCMW. De bijdrage van de stad om de tekorten te dekken, blijven steeds stijgen. Alhoewel de armoedeproblematiek steeds groter wordt, is de maatschappelijke dienstverlening niet de oorzaak van dit tekort. Het is verwonderlijk dat de onkosten voor bv. informatieverwerking stijgen. Ook kan het niet dat voor de restauratie van 4 kleine huisjes in het Klein Begijnhof er 19 miljoen vanaf kan. Van Mellaert heeft tot zijn spijt moeten vaststellen dat op de bespreking van de begroting geen enkel politiek hoofd aanwezig was. Wel enkele ambtenaren die duidelijk de opdracht gekregen hadden om zo weinig mogelijk los te laten. Het gemeentebestuur doet niet met de nodige ernst aan financiële planning. Dit heeft duidelijk gevolgen met politieke draagwijdte: het afbreken van de personeelsbezetting. Dit wilf men echter aan de overeenkomst met het A.Z. Deze regeringsmaatregel, met het etiket van besparing, is in feite een verkapt beperking van de sociale hulpverlening.

Ook beperking van het aantal peutertjes in Graenendonck ? Van Mellaert: enkele weken geleden is een heel raam naar beneden gevallen. Zijn de andere ramen gekontrolleerd, dit in verband met eventueel gevaar voor de peutertjes ? Anciaux: Het was geen raam, Van Mellaert, maar een ballustrade ! (Oef, iedereen opgelucht naar huis, ballustrades mogen vallen op de hoofdjes van de kindertjes...). Af !

Beter laat dan nooit

Juist voor de inzinking van het Diljepaard in het najaar, kon u in een interview met René Broekmans, voorzitter van de milieuraad, de volgende passage lezen :

*"Van Overstacten, de grote man van IMEC, heeft in volle vergadering gevaagd :
"Welke leg hebben jullie dat jullie je daak (= IMEC nvda) mee inklaten ? De campus is van de universiteit en niet van de stad Leuven."
Dat is nog de mentaliteit van de baron van vroeger ..."*

Deze woorden werden door Rene Broekmans in de mond van prof. Van Overstraeten gelegd maar in feite was het prof. Tavehniker, algemeen beheerder van de KUL, die deze gevleugelde woorden uitsprak. De heer Broekmans verzocht ons daardelijk na het verschijnen van het nummer, na een reactie van prof. Van Overstraeten om een korrektie van zijn uitspraak, maar door de akute crisis van het Diljepaard bleef deze rechtzetting lang onderweg.

TERUG NAAR DE CARITAS?

PUZZELLEN OM TE OVERLEVEN

De Puzzel is een opvangtehuis voor eenzamen, thuislozen, ex-psychiatrische patiënten en ex-gevangenen. Op vrijdag 14 december hielden zij een academische zitting op het stadhuis ter gelegenheid van de uitbreiding van hun opnamecapaciteit en hun nieuwe woonst op de Naamse-vest 64.

Als je weet dat De Puzzel nu uitbreidt tot 25 gasten en daartegenover slechts 2 verantwoordelijken, 2 maatschappelijke werkers en 1 administratieve kracht weet te plaatsen voor een 24 op 24 uur-opvang, is het duidelijk dat ook hier massaal beroep gedaan wordt op het wisselend engagement van vrijwilligers. Dat Cardijn dit een "pneucatie" toestand noemt, getuigt van een zelfde, vrijwel radeloos enthousiasme als het pedagogisch optimisme, dat aan de basis van de opnamefilosofie ligt.

Politieke prioriteit voor kansarmen

Phil Bosmans achter het gestoelte. Een bij voorbaat nutteloze poging om de zaal achter zijn optimisme te krijgen, mislukt. Geen gelach uit de zaal, het zelfvertrouwen daalt, hij houdt zich nauwgezet aan de uitgetikte tekst, en dus komt het niet over, er zit geen pit in een ex-cathedra voorlezen tekst over de historische van onthaalhuizen, thuislozen en de rol van de Staat, waarover het volgende:

"Het is niet meer dan normaal dat een maatschappij, die door haar ont-menselijking en ledigheidsoosheid zoveel mensen uitstoort, de kosten van hun opvang draagt"
 Waarbij hij voor de zoveelste maal een oproep doet voor: *"absolute politieke prioriteit voor de kansarmen en machteloze minderdheidsgroepen"*.

Een eis die minstens wat applaus had mogen oogsten van gelijkgezinden, politici hebben er toch nauwelijks oren naar. Maar nee, de rottigheid zit er blijkbaar diep in....

Nieuw initiatief

In deze *après-nous-les-mouches*-stemming presenteert F. Orijs een nieuw initiatief: opbouwproject S.P.I.T., wat staat voor structurele aanzet tot volwaardige Participatie en Integratie van Thuislozen. De man heeft guts, een krachtige stem, overtuigend elan, spirit. Hij zal het hard nodig

hebben. Op de plank ligt een driedubbel project dat een overkoepelende service zou moeten bieden aan de Leuvense thuislozenwerkingen. Op het programma staan een *welkbank* (die een arbeidsmarkt voor thuislozen zou moeten creëren), een *woonbank* (wat inventarisatie en uitwerken van een wooncircuit betekent) en een *geld-bank, die zou instaan voor de financiële problemen*. Kortom, een initiatief dat moed en politieke veerkracht vereist, en alle steun en aandacht verdient van eenieder die begaan is met het lot van thuislozen.

Vansina voert het slotwoord. Geïnteresseerd, allicht, maar hij maakt er zich al te gemakkelijk vanaf. Hij waait heel wat lof toe aan zuster Lommelen, is blij verrast met pater Bosmans' aanwezigheid, haalt zijn Christelijke geloofsbriefven boven als hij katholieke verdraagzaamheid predikt, maar biedt geen antwoord op de prangende vragen van de Leuvense hulpverleningssector, integendeel zelfs.

Botsen op openbare, maar gesloten deuren...

De vraag kan inderdaad gesteld worden of welzijnswerk een overheids- of privéinitiatief moet zijn. Vansina opteert voor "het enthousiasme van het *voluntariat*, dat met hart en ziel opvang kan bieden. Het is niet de taak van de openbare besturen", zegt hij, "om zelf een oplossing te vinden voor de *personeelskassen*". Hij ziet daarbij echter over het hoofd dat de huidige malaise in deze sector er een is van voortdurend op gesloten deuren botsen. De psychische belasting vanwege het werken met probleem mensen wordt ernstig verzwakt en werkt soms zelfs verlamdend. als bovendien een heleboel energie dreigt af te vloeien naar de louter materiele overleving. "Een *verbliffé in De Puzzel bhengt soelaas*". Jazeker, maar ook De Puzzel heeft daarbij recht op een beetje financieel soelaas.

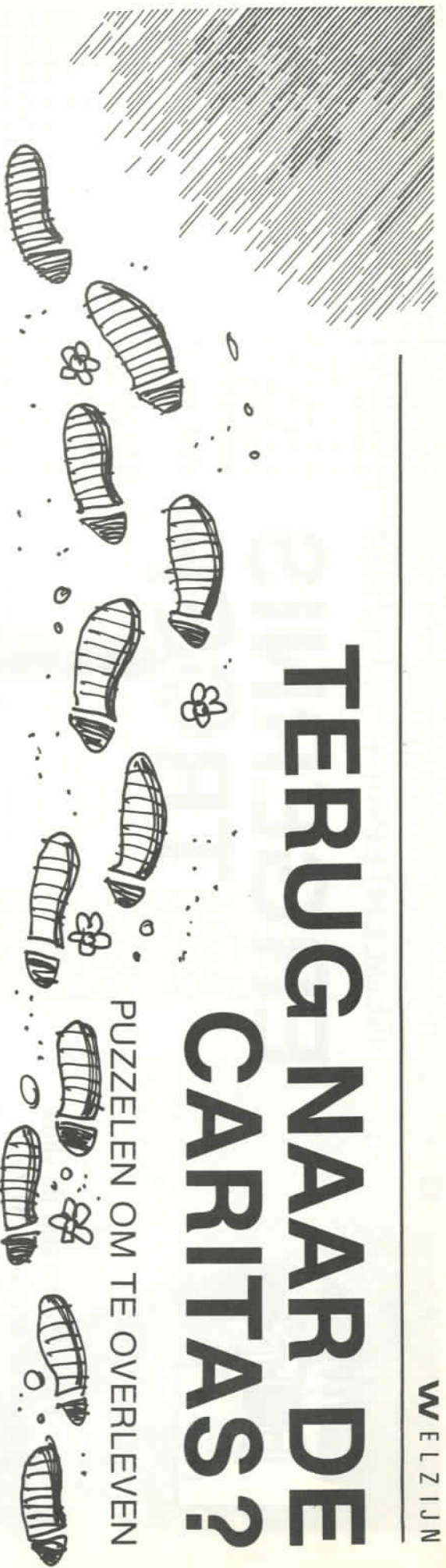
De woorden van de burgemeester betekenen een stap achteruit. Terug naar de willekeur van de caritas, en ondertussen wast Vansina zijn handen in onschuld....

Afhankelijk van het mecenaat

Het is een koude zitting. Veteranen van het welzijnswerk, vrijwilligers, stagiaires, wat OCMW-leden van nabijje dorpen, weinig pers, weinig politici, van het OCMW van Leuven niemand... Er hangt een te snijden sfeer van moedeloosheid, de zaal te groot en de harten te klein... Zelfs een Phil Bosmans kan met zijn aardige praatvaart geen lach afdwingen en past zich snel in de deplorabele gemoedssteltentis.

Zuster Lommelen, onder wiens initiatief De Puzzel zijn ontstaan gekend heeft, is klein en bleek, opvallend zwart gekleed, de 50 reeds ver voorbij, zwijgzaam, luisterend. Ik beeld me in dat ze een bijzonder taale doordrjfstster is, een werkster, geen praatster. Wie dan wel aan het woord komt is de heer B. Cardijn, medeverantwoordelijke. En hij schenkt terstond klare wijn:

*"Hoewel De Puzzel nu een zekere vinding op touw zet, kan mijn inleiding moeilijk *trilomfantelijk* zijn. ... gezien de *abouw* van de reeds beperkte financiële middelen die de overheid ons ten beschikking stelt ... we zijn praktisch voor de helijgt van de personeelslast en de totaliteit van de werkingskosten afhankelijk van het mecenaat ..."*

Het
Dijlepaard

Wilt U meer weten over wat er voor en achter de schermen van Uw Leuven gebeurt ? Val dan subito presto (of stante pede) deze abonningsstrook in, en stuur hem op naar HET DIJLEPAARD, Blijde Inkomststraat 115 te 3000 Leuven.

Naam :
Adres :

wilt een proefabonnement (2 nummers, gratis) .
wilt meewerken aan het Dijlepaard.

wilt een jaarabonnement en stort 350 Fr. voor 10 nummers (maatschappelijk slechts 300 Fr. voor mensen met vervangingsinkomen) op rekeningnummer 001/0596401/24 van Het Dijlepaard.

**Moet
De Straatmus
naar De Puzzel?**

OPEN BRIEF AAN STADSREESTUUR LEUVEN

Naar aanleiding van de uitdrijving uit het buurthuis "De Straatmus" te Leuven op 3 januari 1985, moeten ons toch een aantal zaken van het hart.

De formele belofte van U, als stadsbestuur, en van de Sociale Bouwmaatschappij Heuvelhof om van het eigendom De Walque (heerenhuys, park, buurthuis) toch minstens het park en het buurthuis aan te kopen indien de vhaagprijs realistisch zou zijn, heeft het buurtwerk en indertijd toe aangezet het pand Jozef 11-Straat te betrekken. Deze belofte (waarvan en bewijzen zijn) blijft achteraf slechts een misgondijn geweest te zijn, waar uw onwil en inkompetentie achten verborgen liggen: ONWIL, omdat U bv. een bod van 7.000.000 Bf. datend uit 1980, dat toen te laag bleek voor de eigenaar, niet herhaald heeft toen dezelfde eigenaar op 16 februari 1982 wel aan die prijs zou verkopen.

ONWIL, omdat U bv. op de openbare verkoop een lullig bod doet van van 700.000 Bf. voor de aankoop van de helft van het park, daar waar uw eigen schattingsdiensten in mei '80 het hele park op 3.360.000 Bf. geschat hadden.

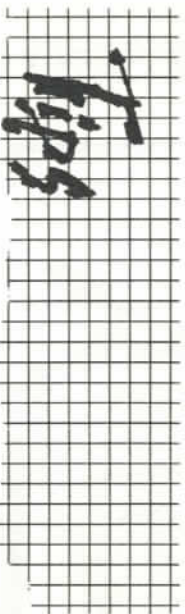
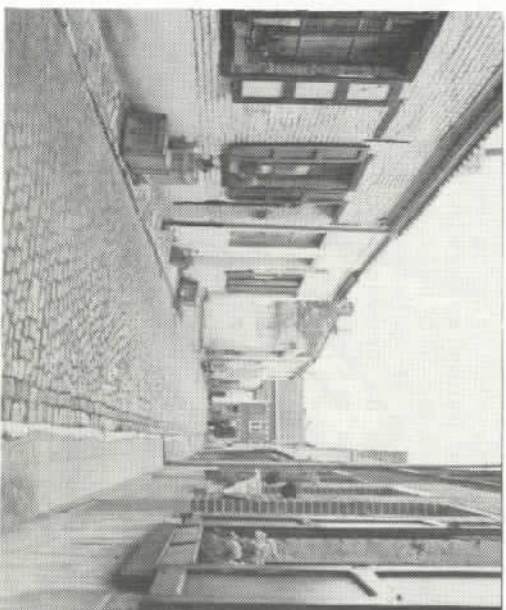
INKOMPETENTIE omdat U als stadsbestuur geacht wordt de belangen van de inwoners te behartigen. Omdat uw beleid erop gericht moet zijn om breetelig en regulerend op te treden wanneer die belangen in het gedrang komen.

In dit verband bent U duidelijk tekort geschoten.

Dankzij deze onwil en inkompetentie kan het in Leuven gebouwen dat een dubieuze spekulant uit Ieper een buurtwerking, waar een heleboel Leuvenaars dicht bij betrokken zijn, op straat gooit.

En dat U ons nu niet komt vertellen dat alles via rechtszaken toch op een wettelijke manier verlopen is. Wat wij hier als buurtwerking willen signaleren is eerder een zaak van politiek en moreel (on)recht.

Buurtwerk De Straatmus vzw.
Leuven, 9 januari 1985.

Da's kras...

JAC-Leuven heeft zopas een nieuwe brochure uitgegeven: "Da's kras, rechten (en plichten) van de schoolien".

Het eerste deel is een zogenaamde "verklaring van de rechten van de scholier", gebaseerd op de Belgische Grondwet en de Europese verdragen ter bescherming van de rechten van

de mens en de fundamentele vrijheden. Het tweede en omvangrijkste deel omvat een heel pak tips om te gebruiken op school, vb. rond leerlingraden, schoolkrant, straffen, hoe acties voeren (alleen of met een hele groep leerlingen)... Je kan de brochure telefonisch of schriftelijk bestellen bij JAC-Leuven, Amerikalaan 3, 3000 Leuven, tel. 228582 of bij de Jeugddienst voor Maatschappelijke Participatie, Liedtsstraat 27/29, 1030 Brussel, tel. 02/241 16 87.

Per stuk betaal je 40 Fr. Bij bestelling van 10 ex. of meer krijg je 10 % korting (+ portkosten). Je kan ze ook gewoon afhalen op vermeldde adressen, of 50 Fr. (port inbegrepen) storten op rekeningnr. 011/2500698/01 van JAC-Leuven, met vermelding "Da's kras".

GOBELIIN

oude markt
39 leuven

STRIPS

MUSIC-CENTER

ALLE MUZIKINSTRUMENTEN EN BENODIGDHEDEN
Diestestraat 179 - 3000 Leuven

016/22 62 87

piano's orgels blaasinstrumenten
gitaren versterkers drums ...enz

de beste merken
eigen dienst na verkoop
vraag onze prijzen

STRIP- EN KARTOENBOEK

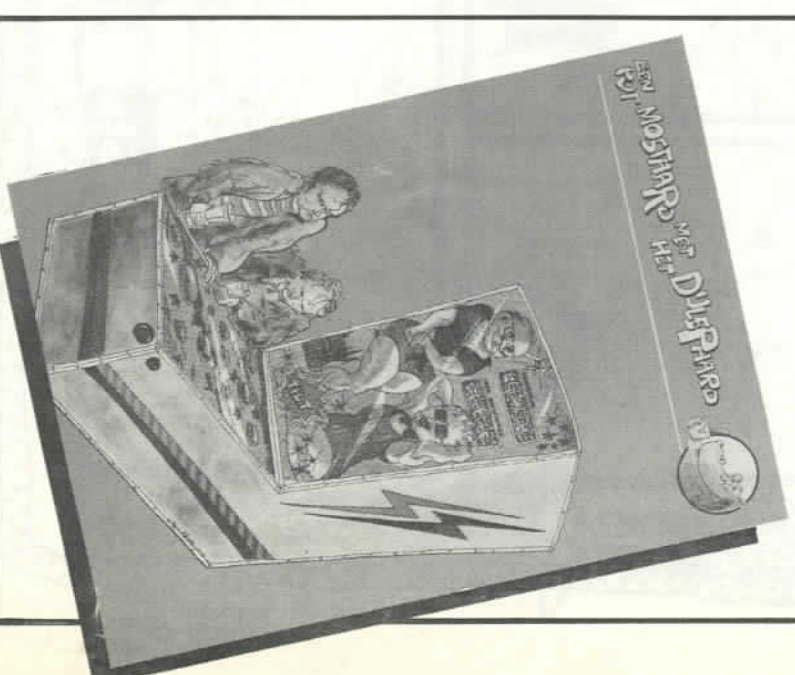
"EEN POT MOSTAARD MET HET DIJLEPAARD"

EEN SELECTIE VAN TEKENINGEN DIE NU AL HEER DAN ZES JAARGANGEN LANG HET GEZICHT VAN HET DIJLEPAARD HEC HERBEN BEPAALD. EEN LUDIEK EN ONDEUGEND OVERZICHT VAN 6 1/2 JAAR LEUVENSE GESCHIEDENIS.

'EEN POT MOSTAARD MET HET DIJLEPAARD' IS EEN GEZAMENLIJKE UITGAVE VAN "WERKGOEP GRAFIEK-LEUVEN" EN "HET DIJLEPAARD".

VOOR DE LUTTELE SOH VAN 120 FRANK KAN JE ER JE BOEKEN REK WAT HEE OP FLEUREN. KOM EENS LANGS OP DE REDACTIE.

ALS JE 140 FRANK (120 FR. + 20 FR VERZENDING) OVER MAAKT OP REKENINGNR. 003-0596101-24 VAN HET DIJLEPAARD, BLIJDE IKONSTIFRADAAT 115, 3000 LEUVEN, STUREN WE HEM ZELFS NOG OP (ALS DAT GEEN SERVICE IS...)

Formels

Verlichte geesten

Dinsdag. Nacht. Zonder de koude zou de kerstverlichting geen feestelijkheid scheppen. Nu ook niet. Het is ijzig licht en het kost 900 000 frank.

Ethiopië mocht exact 59 028 frank ontvangen. Nauwelijks een peulschil. Laat de middenstanders nog maar eens flink bekechten. Misschien krijgt Eritrea dan ook een aalmoes...

Middenstanders in de clinch

De Aankondiger is een bekend Leuvens reclameblad. Je kop er in zetten kost geld. Ook zonder kop is het duur. Laatste stond er een hele polemiek in. De mid-

denstanders van de Diestsestraat verenigen zich onder de benaming Middenstand-Groot-Leuven. Voor de feestverlichting en dergelijke. Het Handelaarsverbond schiet terstond uit haar krammen. Wij zijn de belangverdedigers van de Leuvense middenstand. Da's klaar, wij bestaan al zoveel jaar. Ach ja, het is moeilijk. Het Handelaarsverbond is een beetje vastgeroest, maar er is nog geld voor de repliek. Eendracht maakt macht enzo. De ruzie is nu eenmaal openbaar gebracht en dan moet je er wat voor doen. De week erop het vervolg. Alles is weer bijgedraaid. Onder druk Soms vraag ik me af wie zo iets nog leest.

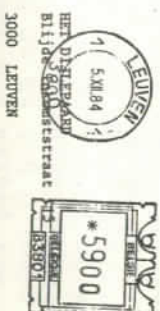
Fiere Margriet

De Fiere Margriet, twee maandenlijks Vlaams nationaal infoblad voor groot-Leuven. Bij het verschijnen van deze krant waren we verrast door de kwaliteit en de professionaliteit van deze uitgave. Terwijl het Diljepaard steeds dieper in het moeras aan het wegzakken was. Maar de *commercële aanpak* heeft toch blijkbaar heel wat consequenties voor de inhoud.

Voor al het artikel over RAYCHEM zou een *reklamespot* kunnen zijn die door het bedrijf zelf is opgesteld. Het artikel besluit: "Bovendien valt het ons op dat niet alleen de kantoren maar ook de produktiehallen een verzorgd interieur hebben. Blijkbaar zijn de mensen hier dus belangrijk." Maar hebben we dat nog gehoord. Wij schrijven in elk geval liever over "de andere kant van het gelijk".

Leuvense kerstman-iakken

INFO LEUVEN
Maandelijkse tijdschrift

Leuven is rijk en gul. Dat weten ze zo onderhand tot in Ethiopië. Laatst was er een massale dankbetuiging. Duizenden beenderzakken rolden er over de schroeven de zandgrond, luidekeels de rijkdom van de vette Vlaamse weilanden dankend.

Ook de posterijen viel de vrijgevigheid van de stad te beurt. Op het Diljepaard mochten wij Info-Leuven ontvangen: informatie, dun, licht, drukwerk. Twee frank portkosten. Leuven deed een kleine moeite en verzond de stukken aan

Strip

